Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului

Pace ţie, popor al cuvântului Meu cel de azi! Pace vouă, măi fiilor! Aşa a fost cuvântul Meu cel de mângâiere peste ucenicii Mei după ce Eu am înviat, şi le-am desluşit apoi că Eu sunt. I-am întărit pe ei şi înainte de durerea lor cea pentru Mine, şi i-am întărit şi după ce M-au privit şi M-au văzut înviat. Cu o săptămână înainte i-am întărit pe ei în taina învierii prin învierea lui Lazăr, iar apoi Eu Însumi M-am arătat lor înviat din răstignire, şi bucuria lor nimeni n-a luat-o de la ei. Le-am spus lor: *«Pace vouă!»*, căci era mare rana inimilor lor, şi le-am dat apoi de lucru pentru învierea multora, şi a lucrat de atunci mult peste pământ şi peste oameni învierea Mea şi taina învierii, iar această nădejde mângâie mult.

O, pace vouă, măi fiilor! Hristos a înviat! Acesta era cuvântul care trecea din gură în gură după ce Eu am sfărâmat puterea morţii şi am înviat. *«Hristos a înviat!»* se vesteau unii pe alţii ucenicii Mei şi toţi cei ce au fost cuprinşi în taina venirii Mele pe pământ ca să Mă nasc Om şi să cresc şi să ajung la vârsta de Mântuitor pentru mulţi, ca să pătimesc şi să înviez a treia zi dintre morţi.

Vă mângâi cu cuvântul Meu aşa cum pot, vă mângâi dulce, şi vă mângâi cu Duhul Meu, măi fiilor. Peste fiii lumii n-am cum să cobor mângâierea Mea şi pace peste ei, căci ei nu ştiu să trăiască adânc fiorul durerilor Mele de pe Golgota, ci ştiu să-şi pregătească multe bunătăţi pe masă şi să se strângă apoi prin biserici şi să vorbească înăuntru şi pe afară pe toate ale lor şi să petreacă lumeşte ziua Domnului, ziua învierii Mele. *«Pace vouă!»* le spun celor ce trăiesc durerea, şi apoi le dau lor mângâierea şi pacea, aşa cum le-am dat ucenicilor Mei strânşi mănunchi şi plini de durere pentru ispita cea venită peste ei după ce satana a intrat în Iuda ca să Mă vândă spre răstignirea Mea şi să rămână fără Mine ucenicii Mei apoi. Nădejdea lor s-a ivit lucrătoare apoi, iar credinţa le-a fost fără de margini, şi au fost ei apoi peste pământ mărturisitorii Mei, ai Celui înviat a treia zi din mormânt, şi mulţi dintre ei au mărturisit pe Dumnezeu ca şi Învăţătorul lor Cel răstignit şi înviat, căci Eu sunt învierea şi tainic stau cu ea în cei ce cred în cuvintele Mele toate, căci toate se împlinesc ca în cer, fiindcă în cer ele sunt împlinite, şi se arată apoi pe pământ lucrarea lor, de pe pământ şi până în cer lucrând ea.

Acum o săptămână v-am spus vouă, fiilor, despre amintirea durerilor Mele şi v-am îndemnat pe voi la sfială sfântă ca să trăiţi cu Mine şi cu toţi sfinţii amintirea Mea cea de atunci, viaţa Mea şi durerile ei din săptămâna patimilor Mele şi pătrunderea apoi tot mai adânc în taina învierii, ca să ne întâlnim apoi cu slava învierii şi să ne amintim învierea şi să pătrundem tot mai adânc în ea, şi ţi-am spus, poporul Meu, că Eu te pregătesc mult pentru această întâlnire a Mea cu mulţi, pentru venirea Mea după ei, de la Tatăl iarăşi venirea Mea la oamenii care Mă vor urma spre izvorul Meu de cuvânt, aici, unde Eu te am pe tine popor al Meu şi păşune curată am pentru cei ce vin ca să-i păstoresc, să-i înviez şi să-i păstoresc şi să-i învăţ pe ei biruinţa asupra diavolului aşa cum Eu am biruit.

Acum suntem în zi de praznic de înviere şi de slujire sfântă şi de cântarea cea duioasă: *„Hristos a înviat!”*, şi cine pe pământ mai petrece cu Mine durerea şi bucuria, ispita şi biruinţa cea asupra ei, sărbătorile Domnului şi slava lor aşa cum Eu, Domnul, şi cu cei din cer venim la tine şi aducem aici lui Dumnezeu Duhul vieţii şi cuvântul Lui şi pacea Lui cea de sus?

O, ce să le dau Eu oamenilor în zile numite de Dumnezeu sărbători cereşti, când ei îşi iau singuri ceea ce le place lor să facă şi să aibă? Cântă lumea toată *„Hristos a înviat!”* şi crede ce cântă, dar durerea Mea cea de până în înviere nu ştie omul s-o pătrundă ca pentru Dumnezeu. Ce sărbătoare, ce biruinţă poate fi mai mare ca aceea pe care o simte cel ce străbate dureri şi iese la capătul lor? Poporul Israel după ce a ieşit din robia Egiptului şi din lupta cea pentru aceasta a

sărbătorit Paştele şi a cântat Domnului cântarea cea de biruinţă, şi a avut bucuria biruinţei şi a credinţei şi a cântat acest popor atunci, şi numai aşa sunt adevăratele sărbători, dar după ce Israel a uitat durerea, a uitat pe Domnul şi nu L-a mai ascultat pe Cel ce cu mână tare i-a dat lui izbândă în biruinţă.

Slujbele bisericii sunt bucurie în biruinţe şi slavă pentru Domnul şi pentru sfinţii biruitori ca şi El, iar cei ce merg la biserică din pricina modei de a merge nu înţeleg aceştia ce înseamnă şi de ce se adună cei ce ştiu de ce se adună. O, e mare şi e adâncă taina învierii, şi trebuie pătrunsă ea ca s-o poată omul căuta şi înţelege apoi. Eu, Domnul, n-am nici o bucurie de la cei ce se strâng după modă în biserici ca să cânte cântarea biruinţei, căci dacă ei nu pătrund cu credinţa şi cu simţirea şi cu trăirea şi cu fapta apoi tainele acestea, cum ar putea ei face bucurii lui Dumnezeu?

O, neam român, ce dar mare, ce har mare am coborât Eu, Domnul, în mijlocul tău ca să fac din tine sărbătoare şi ţară de praznic sfânt peste popoarele de pe pământ, şi toţi în tine îşi văd de ale lor, o, ţara Mea cea de azi pentru a doua Mea venire cuvânt de la Tatăl pe pământ pentru om! Petrec în mijlocul tău cu ucenicii cuvântului Meu cel de azi praznic de înviere şi cuvânt de slavă şi cuvânt de chemare la slava Mea. O, ce dar mare ai în mijlocul tău, iar tu nu auzi şoapta Mea şi nu iei de la Dumnezeu ca să ai şi ca să poţi în numele Lui pe cele de la El peste tine şi peste pământ! Am din tine o mânuţă de ucenici şi lucrez cu ei pentru slava Mea şi pentru iubirea Mea de tine, căci te am de la Tatăl sortită să-Mi fii casă de primire acum, la sfârşit de timp, când Eu vin pe pământ cuvânt şi Mă fac Învăţător peste om. O, Mă uit peste tot în mijlocul tău şi văd numai dor de slavă omenească în fiii tăi şi duhul minciunii, cu care ei se răstoarnă unii pe alţii şi se ceartă pentru întâietate, pentru scaunul celor ce stau peste tine din partea lor, nu din partea Mea şi a ta, căci tu, popor român, eşti dus cu vorba, fiule, dar nu poate omul să-ţi facă ţie bine, o, ţara Mea cea dată Mie de Tatăl când M-am născut Prunc pe pământ şi ca să te am acum casă de venire a Mea, când Tatăl Mă trimite să fiu iar pe pământ cu oamenii şi să grăiesc lor. Eu, Domnul Cel înviat din răstignire, îţi amintesc ţie că nu ştii să-ţi mai aduci aminte frumos de răstignirea Mea, de răstignirea ta, de durerea ta şi de biruinţa cea de la Mine peste tine apoi în toată vremea când ispita te-a încercat, iar Eu voiesc să te înviez în Duhul Meu şi să fiu viu în tine şi să ştii tu să cânţi cântarea învierii şi să rămâi în taina ei, popor român. O, cum să fac să poţi să-Mi deschizi şi să Mă auzi şi să Mă cunoşti şi să Mă crezi şi să Mă primeşti să-ţi fiu oaspete cu oştirile cereşti pe vatra ta, precum şi sunt, precum şi lucrez în mijlocul poporului Meu cel luat din tine şi aşezat de Mine înaintea Mea pentru soarta ta din cer cu Mine pe pământ?

Hristos a înviat, neam român! Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Savaot şi am Betanie binecuvântată de Dumnezeu în mijlocul tău şi poposesc în ea cu oştirile cereşti şi-ţi las carte scrisă pe vatra ta vorbirea Mea cu tine. E zi de praznic de înviere. Hristos a înviat, o, popor român! Ai grijă, fiule, să iubeşti adevărul şi nu minciuna. Ai grijă, popor iubit, să iubeşti pe Dumnezeu şi nu pe satana! O, ai grijă de credinţă, căci totul este cu putinţă celui cu credinţă, dar credinţa s-o iei de la Mine şi nu de la om, căci omul este mincinos şi te trage de la Mine la el. Eu, Domnul, te pecetluiesc acum cu slava învierii Mele şi-ţi dau ţie salut de praznic sfânt: Hristos a înviat! Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, rămâi slujitorul Meu, căci Eu te întăresc pe această piatră de slujire şi-ţi port de grijă cu mână tare împotriva duhului rău când el se încearcă peste tine, iar tu ai grijă de armele cele de-a dreapta şi cele de-a stânga să-ţi fie treze şi mergi cu Domnul pe cale, căci îndemnul Meu în mijlocul tău te arată pe tine mereu, mereu pe pământ şi în cer popor al Meu. Amin.

O, pace vouă, fiilor! Hristos a înviat, vă spun Eu, Domnul, vouă în zi de praznic de înviere! Duhul Meu vă mângâie pe voi cu cuvânt scris şi cu cuvânt tainic, iar voi să-Mi daţi mângâiere, fiilor. Toate oştirile cereşti tânjesc spre voi şi stau cu Mine lângă voi în zile de praznice pentru Dumnezeu şi pentru sfinţii Săi. Voi fiţi cuminţi, căci grija Mea pentru voi e veşnic trează şi vă

aduce vouă purtarea de grijă şi mângâierea şi puterea cea pentru Mine, şi toate se vor lucra după cum Tatăl are cu voi lucrarea Sa pe pământ, fiilor. Amin.

Mă aplec Tatălui Savaot şi Îi mulţumesc Lui că a dat El putere coborârii Mele cu praznic de înviere în mijlocul poporului Meu, căci Eu nu fac voia Mea, ci voia Lui o fac şi cuvântul Lui îl grăiesc, şi ca un Fiu supus am totul de la El. Ferice celor ce sunt fii ai lui Dumnezeu pe pământ, căci aceia sunt cei ce ascultă de Dumnezeu şi au de la El tot lucrul lor de lucrat, şi aceia sunt cei ce ştiu şi trăiesc taina cea pentru fiii lui Dumnezeu şi se fac ei bucurie mare pentru Tatăl, iar Tatăl Mă dă pe Mine lor Cuvânt al Său şi venim la ei şi facem locaş la ei şi cinăm cu ei şi Ne arătăm lor, după cum toată taina cea ascunsă în Dumnezeu lucrează ea spre desăvârşirea fiilor lui Dumnezeu, şi spre desăvârşirea Domnului cu ei între oameni pe pământ. Amin, amin, amin.

2/15 aprilie 2012